

Versos de gener

PER LO GAITER DE CALDERS

Se'ns acaba el 2016,
comença el 2017
i tot va com ha anat sempre;
és hivern i avui fa fred.
Hem vist el rei a la tele
que ens ha fet el discursset
i ens ha dit el que diu sempre,
que seguim pel camí dret.
En Puigdemont a «la Teva»
ens ha defensat l'hortet
i ens ha dit el que diu sempre,
que a ser lliures tenim dret.
En Racoi de la Moncloa,
estirat com un gallet,
també ens ha dit el de sempre
que no anem amb el cap dret.
Tinguem clar, doncs, el programa:
fem com feia en Patufet
i cridem com hem fet sempre
fins que el bou faci un bot pet.

A Madrid en Joan Coma,
que n'ha quedat fins als ous,
ha pogut veure que un jutge
li muntava un dels gran xous
preguntant-li què volia
dir això de trencar els ous.
Ell ha respost com un home
posant cara de set sous:
«Senzillament: que no es posa
la carreta enfront dels bous!».

Permeteu-me, gent del **Pou**,
bona canalla com sou,
que un cop més, com faig cada any,
acabi amb una nadala
que m'envia en Vilamala
que no és cap capsigrany.

NADAL 2016

Si en veure un pessebre et sents un infant
corprès per la història, la llum i els colors,
no et quedis estàtic; mira al teu voltant,
fes pinya amb els altres com fan els pastors.
Si enmig de la fosca l'estrella et convida

no creguis qui et digui que és pura il·lusió;
enfonsa la rella, entoma la vida,
i amb fe i esperança vetlla la llavor.
Si et diuen que Crist nasqué en una cova
perquè no tenien un lloc a l'hostal,
no en facis escarni, en tens una prova
amb la gent que emigra. És això Nadal.